

**A PEU
DE CARRER**CATALINA
Gayà

JOAN PUIG

►► Animada sessió de swing a la plaça Reial, dissabte passat.

El swing es balla cada dia a BCN

Els guien el pas i elles es deixaven portar i improvisaven, i la bateria marcava el ritme. La font de la plaça Reial era un banc per a persones que no ballaven swing, però que involuntàriament movien peus o cap i, de tant en tant, peus, cap i mans. La Sant Andreu Jazz Band no donava treva. Feia descansos llargs, per sort, però quan arrencava ho feia a un ritme frenètic.

En aquesta pista de ball era dissabte, dissabte passat, feia sol, molt de sol, i hi havia parelles que podrien haver viscut a les obres d'**Edward Hopper** (tot i que aquí tots somrien) i n'hi havia que són d'aquesta Barcelona del 2013 que, diuen els entesos, ja es troba entre les capitals mundials del swing, juntament amb Melbourne, Seül i Los Angeles. En només 16 anys –el swing va arribar a Barcelona el 1997 en un d'aquells recorreguts que només són possibles en aquest món global– els barcelonins han abraçat una música que, asseguren els que la ballen, els canvia la vida.

De fet, dissabte les palmeres de la plaça no feien prou ombra per a totes les parelles. A ningú li importava. Era el segon tancament de la 16a edició del Festival Internacional de

Swing, el BarSWINGona. El dia del tancament oficial va ploure i, per això, van haver de posposar la cita i, per això, la majoria de les parelles eren barcelonines.

Ho explicava **Lluís Vila**, el senyor informàtic de Cellera de Ter que, el 1996, se'n va anar a Nova York amb una beca i va tornar amb els passos del swing molt apresos i amb ganes de ballar i fer ballar. Una parella provocava aplaudiments, però hi havia qui s'equivocava i també s'ho passa-

Barcelona competeix amb Seül, Melbourne i Los Angeles com a capital del swing

va molt bé. Fa uns mesos vaig entreveïr un home que em va explicar que els dijous a la nit havia tornat a sortir gràcies al swing. Ho explicava i es notava que vivia una segona, tercera o una quarta adolescència. Des d'aleshores, veig que Barcelona està entapissada per cartells anunciant classes, balls, festes... de swing.

Vila, que ara és el president de Ballaswing, explicava que aquest canvi vital és conseqüència de l'atape-

ida agenda del swing: cada dia hi ha festes o classes en algun barri. Veig l'oferta per internet i és cert: el swing s'ha colat a l'agenda dels barcelonins i ha fet possible que en aquesta ciutat sense fins ara gaires nits de ball –no és salsera com Caracas, Ciutat de Mèxic o Bogotà ni és tanguera com Buenos Aires– es pugui sortir a ballar swing de dilluns a diumenge.

Dissabte, **Roberto Tierz** observava des d'aquell cercle en què fins i tot un punk movia els peus, i un senyor amb pipa, el cap. **Tierz** és el propietari del Sidecar i el president de l'Associació d'Amics i Comerciants de la Plaça Reial. Deia que és la segona vegada que la plaça es converteix en pista de swing i que hi ha una intenció «ferma» de convertir el swing en la banda sonora de la plaça. A la pàgina web de la plaça, explicava, hi ha una ràdio que ja transmet swing. ¿Per què swing? «Perquè és elegant i té alguna cosa de portuària», i avançava que, després de la Mercè 2013, hi haurà swing als locals de la plaça i, de tant en tant, entre els fanals de **Gaudí**.

Dissabte, entre les parelles n'hi havia de molt joves i de molt grans. Les segones somrien com adolescents, com les primeres. Llegeixo que el swing va néixer als EUA, es va popularitzar durant una altra crisi, la del 1929, i va ser considerat el ball nacional dels EUA per la revista *Life*, el 1943. Un nord-americà assegut als pòrtics somreïa. Mai havia vist ballar swing a l'espai públic. ≡

cgaya@elperiodico.com